A°. 1854. N°. 282.

DINGSDAG 28 NOVEMBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

De GEDEPUTEERDE STATEN der provincie Utrecht,

Gezien de kennisgeving van het overlijden van den heer . J. *van Dam van Isselt*, in leven president der arrondissements regtbank te *Amersfoort* en lid der provinciale Staten van dit gewest;

Overwegende, dat hierdoor eene vacature is ontstaan in de vergadering der provinciale Staten van deze provincie;

Gezien de wet van den 5. November 1852 (staatsblad n°. 197), houdende regeling van de verdeeling der provinciën in kiesdistricten, ter benoeming der leden van de provinciale Staten, enz.

Gelet op onze besluiten van den 18. November 1852, n°. 29 (provinciaal-blad n°. 104) en van den 30 December 1852. n°. 43 (provinciaal-blad n°. 119);

Gelet op de artikelen 6 en 7 der wet van 6 Julij 1850 (staatsblad n°. 39), regelende de zamenstelling en magt van de provinciale Staten,

Hebben goedgevonden te bepalen, dat de verkiezing van een lid der provinciale Staten in het kiesdistrict *Amersfoort*, zoo in het hoofd-kiesdistrict als in de onder-kiesdistricten, zal geschieden op *Woensdag, den* 13. *December* aanstaande.

Afschrift van dit besluit zal worden gezonden aan den Voorzitter van den raad der gemeente *Amersfoort* ten fine van verdere uitvoering; zullende hetzelve wijders worden bekend gemaakt bij provinciaal-blad, en geplaatst in de Utrechtsche provinciale en stads-courant.

Utrecht, den 24 November 1854.

De Gedeputeerde Staten voornoemd,

S. VAN HEEMSTRA, Voorzitter,

C. W. MOORREES, Griffier.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht brengen ter kennisse der ingezetenen dat hun eerlang ter inschrijving zal worden aangeboden een op heden goedgekeurd plan, om weder in het aanstaande wintersaizoen aan de behoeftigen eene verwarmde spijs uit te deelen.

De daarvoor bestaande Commissie heeft deze moeijelijke taak weder met veel bereidwilligheid op zich willen nemen, zich voorstellende om door het verschaffen van eene gezonde en voedzame soep hare verarmde natuurgenooten te voeden en te verkwikken.

Het is in den tegenwoordigen tijd, vooral nu de noodzakelijkste levensbehoeften hoog in prijs en daardoor moeijelijk voor den behoeftige te verkrijgen zijn, dat Burgemeester en Wethouders de gegoede Burgerij met den meesten aandrang meenen te moeten uitnoodigen om het doel der voorz. Commissie door eene ruime deelneming te bevorderen en ook nu weder van hare bekende milddadigheid te doen blijken.

Utrecht, 27. November 1854.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

J. HINLÓPEN, Weth.

Ter ordonnantie van Dezelven,

H. G. RÖMER.

UTRECHT 28 November.

Volgens een berigt van prins *Menschikoff*, verminderde het vuur der belegeraars en was den 18. bijna opgehouden. Er was tot den 18. niets nieuws voorgevallen. Het berigt van een aanval op den 18. schijnt dus evenzeer uit de lucht gegrepen, als dat van een gevecht op den 15., waarvan de *Times* heeft gewag gemaakt.

Uit Frankrijk blijkt, dat talrijke troepen versterkingen naar het Oosten gaan. Opmerkelijk is het, dat tegelijkertijd dat de keizer aankondigt, dat eene krachtige afleiding in Bessarabie zal plaats grijpen, en dat er berigt wordt, dat daartoe troepen uit Frankrijk zullen worden opgezonden, over Weenen, de tijding komt, dat *Omer Pacha* zijne operatien moet staken en 20,000 man naar de Krim moet doen inschepen. Wat hiervan zij, uit de laatste depêches blijkt, dat de stormen in de Zwarte zee hun vernielend karakter reeds hebben doen gevoelen. Men moet droevige tijdingen wachten, omtrent de zeeonheilen, die hebben plaats gegrepen.

Te midden van de toerustingen, die in het Westen geschieden tot het krachtig voortzetten van den krijg, komen er uit het Oosten meer vredelievende berigten. Omtrent de wijze, waarop Rusland de 4 voorwaarden aanneemt, vindt men bijzonderheden onder Duitschland. Wat zal de uitslag van deze inwilliging wezen; zal ze thans de Westmagten voldoen? — De eenstemmigheid van Duitschland is intusschen gevestigd, ook door een aan het April verdrag toegevoegd artikel. De houding van Oostenrijk zou dus wel eenige wijziging kunnen bekomen. De vredelievende gezindheid van Rusland geeft bij de herstelde eenheid van Duitschland ruime stof tot nadere beschouwingen, vooral nu de kracht van Rusland ook in 't Zuiden niet zoo gemakkelijk gebroken schijnt. Zal de eer van Frankrijk en Engeland het gedoogen, halverweg in den arbeid te blijven staan? Men mag het hopen, maar moet tevens vreezen, dat dit niet het geval zal zijn.

De Belgiesche Kamer heeft de wet aangenomen, volgens welke de uitvoer van rogge, tarwe en aardappelen is verboden.

Over Weenen wordt **per telegraaf** bevestigd, dat de belegeringsarbeid voor Sebastopol is afgebroken, en de beschieting den 18. is gestaakt. De stellingen werden door de verbondenen toch behouden.

Uit Turijn wordt berigt van den 26., dat *Mazzini* een nieuw opstandsmanifest heeft uitgevaardigd.

— De opgave ter sekretarie omtrent de cholera hier ter stede is als volgt:

Op den 25. Nov. zijn in behandeling gebleven		3
tot den 26. „ des middags 12 uur bijgekomen		2
		5
Overleden	geene	
Hersteld	„	
Bleven dien middag dus in behandeling .		5
Sinds dien zijn tot den 26 Nov. 12 ure bijgekomen		1
		6
Overleden	2	
Hersteld	geene	
		2
Blijven heden dus in behandeling		4

— Z. M. heeft op hun verzoek, eervol ontslag verleend aan mr. *N. Beens* als notaris te Breda, en aan den heer *de Roy van Zuydewijn*, als ontv. der in- en uitg. regten en acc. te Poppe; — en heeft benoemd: tot notaris te Breda *F. G. J. Beens*; tot ontv. te Poppe *G. J. van Nieuwenhoven*, fung. vis. te Rotterdam, en tot ontvanger der dir. bel. en acc. te Aduard *G. Bouricius*, thans surnum. te Utrecht.

— Heden 28. Nov. wordt de verjaardag van Utrechts verlossing van de Fransche onderdrukking gevierd door het ontrollen van de nationale vlag van de publieke gebouwen en van vele particuliere huizen; alsmede door het bespelen van het klokkenspel. Zondag jl. (26 Nov.) is deze gebeurtenis godsdienstig en dankbaar herdacht door een dank- en bid-uur in de kerken.

— Gisteren is, in zeer hoogen ouderdom te Leyden overleden, de heer *Matthijs Siegenbeek*, oud-hoogleeraar in de Nederlandsche taal- en letterkunde, aan de hoogeschool te Leyden. Er is niemand, die niet den naam van *Siegenbeek* kent, en die hem niet begroet als den man, die door zijne talrijke geschriften en volhardende pogingen zoo krachtig heeft medegewerkt tot het tot stand brengen eener meer geregelde spraakkunst en tot eenheid van spelling in onze moedertaal. Meer dan eene halve eeuw het hoogleeraarsambt bekleedende, toonde hij ook als rustend hoogleeraar gedurende het laatste tiental jaren van zijnen tachtigjarigen ouderdom, zoo door het houden van voorlezingen als anderzins, zoover zijne krachten toelieten, steeds nuttig werkzaam te willen blijven. *H.*

— Bij arrest van het Provinciaal Geregtshof in Zuid-Holland is eergister uitspraak gedaan in de zaak tegen *G. Wassing*, *P. Immerzeel*, *A. Immerzeel*, *S. de Jong*, *A. Wassing*, *W. Roem*, *C. Bakker* en *A. van der Roest*, en zijn de 1e, 2e, 3e, 4e, en 6. beschuldigden schuldig verklaard aan wederspannigheid (*rebellion*), met inachtneming van verschoonende omstandigheden; wijders de 1e en 2e besch. schuldig verklaard aan het feitelijk en opzettelijk aantasten van eenen magistraats-persoon, in de uitoefening zijner bediening; den 3e en 6e besch. aan het opzettelijk verbreken van glasruiten, dienende tot afsluiting, en de 4e aan beleediging van eenen magistraats-persoon, in de waarneming zijner bediening, met woorden, geschikt om zijne kieschheid aan te tasten; en veroordeeld de 1e en 2e tot 2 jaren, den 3e en 6e ieder tot eene maand correctionnele gevangenisstraf en boete van *f* 25, en de 4e tot drie maanden correctionnele gevangenisstraf; de 3e, 7e en 8. besch. zijn vrijgesproken, doch niet in vrijheid gesteld, uit hoofde het openbaar ministerie verklaarde, dat er redenen bestaan, die hunne in hechtenishouding noodzakelijk maken.

— De *Amst. Ct.* meldt, dat de brieven uit dit Rijk naar de Ned. West-Ind. koloniën, die voor de paketboot van 17. Dec. bestemd waren, niet worden geëxpedieerd. De gelegenheid tot verzending met de boot van 2. Dec. blijft echter bestaan.

§— De overwegingen in de Afdeelingen van het voorstel van vijf leden ***tot afschaffen van de accijnsen op den turf en op de steenkolen*** hebben o. a. geleid tot de volgende opmerkingen:

In drie der afdeelingen waren eenige leden, die zich tegen dit voorstel verklaarden, omdat zij bij den tegenwoordigen toestand van Europa elke afschaffing van belastingen onraadzaam keurden. Nederland kon, naar hun gevoelen, op de eene of andere wijze in den oorlog worden gewikkeld, die thans tusschen de groote mogendheden wordt gevoerd en zich zoo ligt verder kan uitbreiden. Onder die omstandigheden vorderde eene wijze behoedzaamheid, dat onze finantiele kracht niet verzwakt en geen greep in het belastingstelsel gedaan wierd. Veeleer behoorde die kracht zooveel mogelijk te worden versterkt. — Men heeft aan deze leden geantwoord, dat tot nu toe niets was gebeurd, waardoor de vrees voor het gevaar, waarop men doelde, geregtvaardigd werd. Integendeel lag in den loop der gebeurtenissen en in het naauwe verbond tusschen twee groote mogendheden een genoegzame grond om de toekomst met gerustheid te gemoet te gaan. — Tegen deze beschouwingen werd door enkele leden aangevoerd, dat zij zich verpligt rekenden, met het oog op den toestand van Europa, evenzeer de regeringsvoorstellen tot vermindering der bestaande belastingen als het voorstel der vijf te bestrijden; terwijl in alle gevalle de Regering, door het beperken der ontheffing tot een veel lager cijfer, met meer behoedzaamheid te werk ging.

Door velen werd daarbij in zoo verre het gevoelen der voorstellers omhelsd, als deze aan het doen vervallen van eenen of anderen accijns *in zijn geheel* ver de voorkeur geven boven het verminderen eener bestaande belasting. Ofschoon dus ook door deze leden, de afschaffing van den accijns op het gemaal bovenal wenschelijk wordt geacht, konden zij hun zegel niet hechten aan de voorgedragene opheffing der 23 opcenten op dien accijns. Ook zij stonden het gevoelen voor, dat die afschaffing van opcenten niemand bevredigen, geen merkbaren invloed op de broodprijzen uitoefenen en naauwlijks eenig ander wezenlijk gevolg hebben zou dan het berooven der schatkist van acht tonnen gouds, zonder evenredig nut. — Te gelijk waren er verscheidene leden, die, vooral in verband met de beduchtheid, dat door het gemis van de opbrengst der belasting op de brandstoffen de schatkist anders te veel zou verliezen, zich tegen eene gelijktijdige opheffing van het tonnegeld verklaarden. De opheffing dezer laatste belasting was, men erkende dit, wenschelijk, maar werd toch in het tegenwoordig tijdperk, nu de reederijen eene in lang niet gekende mate van welvaart genieten, niet zoo dringend gevorderd.

Allermeest is bij de plaats gehad hebbende overweging de gewigtige vraag in aanmerking gekomen, of, eenmaal aangenomen, dat de schatkist een aanmerkelijk bedrag aan inkomsten missen kan, de voorstellers eene goede keus hebben gedaan door zich tot het voordragen der afschaffing van de accijnsen op de brandstoffen te bepalen. Zeer vele leden hebben daarbij verklaard, dat, indien zij volkomen vrij waren in hunne keus en dus de afschaffing van den geheelen accijns op het gemaal even goed mogelijk ware als die der belasting op de brandstoffen; de afschaffing van het gemaal zeer zeker door hen in de eerste plaats zou worden voorgestaan. Maar die vrijheid van keus kon niet geacht worden te bestaan. — Eenige leden gingen verder en verklaarden zich tegen het voorstel, op grond, dat door de aanneming daarvan de afschaffing van den accijns op het gemaal, die zij bovenal wenschelijk, ja dringend noodzakelijk achtten, onmogelijk zou worden gemaakt. Schaft men eene andere belasting af, men zal daardoor den aandrang om ook het gemaal uit de rij der middelen te zien verdwijnen, niet doen ophouden, maar integendeel dien aandrang zich telkens met verdubbelde kracht zien vernieuwen. — Van de zijde der leden, die zich voor het voorstel gestemd toonden, werd tegen deze redenering aan-

gevoerd, dat, wat er ook van de wenschelijkheid der geheele afschaffing van den accijns op het gemaal zijn mogt, thans daaraan niet te denken viel. Aan bloote beloften kon, vooral ook in dit opzigt, na al het vroeger gebeurde slechts geringe waarde worden gehecht. De hand moest aan 't werk worden geslagen, en dit deed men door de aanneming van het voorstel der vijf leden.

De voorstanders van het voorstel wezen op de geschiedenis der belasting op de brandstoffen, om te doen zien, dat ze ofschoon van ouden datum in 1821 door het haardstedengeld was vervangen, en daardoor eerst in 1833 was hersteld, nadat de Kamer twee achtereenvolgende jaren dit herstel, als in strijd met de belastingsregel *non bis in idem* had verworpen. — Door de afschaffing op de brandstoffen zullen de minvermogenden aanmerkelijk worden gebaat. — De afschaffing van den accijns op den turf zou een belangrijken tak van nijverheid, de veenderijen, van zeer knellende banden ontheffen. — Bovenal moet de opheffing der accijnsen op turf en op de steenkolen wenschelijk worden geacht in het belang der ontwikkeling van de fabriekmatige nijverheid, terwijl tegen het stelsel der vrijdommen groote bezwaren waren! — Eene der bijzondere voordeelen der afschaffing wan de accijnsen op de brandstoffen, is ongetwijfeld ook, dat daardoor de aanzienlijke kosten, thans voor de rigtige heffing dier accijnsen vereischt, zullen worden bespaard. — Eindelijk is, als bijkomende grond, die de afschaffing der accijnsen op de brandstoffen boven die van andere accijnsen aanbeveelt, genoemd, dat daardoor geene verwarring in de geldmiddelen der gemeenten zou worden gebragt.

De leden, die het voorstel niet aannemelijk keurden, beweerden, dat het schijnt dat het haardstedengeld niet juist was ingevoerd in plaats van de belasting op de brandstoffen; vereeniging van deze beide belastingen werd door *Gogel* dan ook zeer goed denkbaar beschouwd. Zij oordeelden dat de afschaffing den gewonen verbruiker geen voordeel zou aanbrengen, omdat de ondervinding geleerd had, dat de prijs der brandstoffen niet daalt in evenredigheid van het bedrag der afgeschafte belasting. — Men kon van deze zijde niet toegeven, dat de afschaffing der belasting op de brandstoffen werkelijk zou strekken om de minvermogende standen op eenigzins afdoende wijze te hulp te komen, en toch moest op het tegenwoordig tijdstip, nu de hooggestegen prijs der eerste levensbehoeften zulk eenen drukkenden invloed uitoefent, daarnaar vooral worden gestreefd. De gegoede ingezeten, zeide men, verbruikt naar evenredigheid oneindig meer brandstof dan de andere. Er zijn geheele provincien in ons vaderland, waar de mindere standen nagenoeg geen turf of steenkolen gebruiken, maar tot brandstof hout en zoogenaamde plaggen bezigen. — Dat het afgraven der hooge veenen eenen hoogst weldadigen invloed uitoefent op de landontginning, werd door de tegenstanders van het voorstel niet ontkend. Maar zij meenden toch te moeten herinneren, in de eerste plaats, dat, in weerwil van het bestaan van den turfaccijns en de daarmede gepaard gaande belemmeringen, de productie van turf uit de hooge veenen in de laatste jaren zeer aanmerkelijk is toegenomen; in de tweede plaats, dat die productie zeer veel meer bevorderd wordt door het graven van kanalen en het scheppen van andere middelen van gemeenschap dan zij door het bestaan van eenen betrekkelijk niet zwaren last wordt tegengehouden. — Ook het beweren, dat de belasting op de brandstoffen uit meer dan een oogpunt belemmerend is voor de nijverheid, gaf men van deze zijde gaarne toe. Opheffing dier belemmeringen kon, zoo zij mogelijk ware, niet anders dan wenschelijk worden geacht. In het oog van de meeste bestrijders van het voorstel was het echter de vraag, of op het tegenwoordig tijdstip bepaalde noodzakelijkheid bestond, om, met achterstelling van andere naar hunne schatting meer wezenlijke belangen, de nijverheid te hulp te komen, en die vraag konden deze leden niet toestemmend beantwoorden. — In strijd met het door de voorstanders van het voorstel aangevoerde werd door sommige leden beweerd dat er gemeenten bestaan, waar de belasting op de brandstoffen in verband met den rijks-accijns geheven wordt, en dus ook de rijks-ontvanger met de inning dezer plaatselijke belasting belast is.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van de Tweede Kamer van 27 Nov. is het II. hoofdstuk der staatsbegrooting met algemeene stemmen aangenomen, nadat slechts een paar artikelen tot opmerkingen aanleiding hadden gegeven.

Daarna is de algemeene beraadslaging over hoofdstuk III (Buitenl. Zaken) begonnen.

De heer *Thorbecke*, die het eerst daarover het woord voerde, heeft zijne beschouwingen laten voorafgaan door eenige opmerkingen omtrent de parlementaire vormen en betamelijkheid. — Hij wenscht niet, dat naar persoonlijke bedoelingen worde gezocht, of een stelsel van verdachtmaking ingevoerd waar men slechts uit pligtbesef het woord voert over zaken. Hierna overgaande tot het in beraadslaging zijnde hoofdstuk, herinnert hij, dat de Kamer, in haar adres van antwoord op de troonrede, haar verlangen heeft kenbaar gemaakt, dat, bij eene getrouwe naleving der pligten, welke de onzijdigheid ons oplegt, onze regten wederkeerig geëerbiedigd worden. De onzijdigheid moet niet bestaan in niets te doen; maar de belangen van handel en nijverheid van een Staat, vooral van ons vaderland, vorderen bijzondere bescherming. Men moet zich in den oorlog niet mengen, maar eene moedige, opregte, zedelijke en krachtige neutraliteit uitoefenen. Spr. had gewenscht, dat Nederland het initatief had genomen, tot eene gemeenschappelijke neutraliteit met andere mogendheden en heeft geklaagd over gemis aan openhartigheid; onze regering vergat de eischen der publiciteit.

De *Voorzitter* heeft opgemerkt, dat de laatste Spr. eene berisping van het gedrag des Voorzitters heeft trachten te houden, die bij het IIe Hoofdstuk der begrooting niet te pas kwam. Spr. is zich niet bewust, dat hij de goede beginselen niet heeft gehandhaafd. Wanneer meer leden met het geopperde denkbeeld overeenstemden, zou hij wenschen dit verwijt aan het oordeel der vergadering te onderwerpen.

De heer *Thorbecke* meent, dat in zijne woorden volstrekt geen verwijt was gelegen. Spr. gelooft dus dat de gevoeligheid van den geachten Voorzitter niet gegrond is.

De *Voorzitter* wenscht van harte, dat bij de levendige discussien en bij het heerschen van driften, het mogelijk zijn zal de bedoelde beginselen te handhaven.

De *Minister van Buitenlandsche Zaken* zegt, dat door den eersten spreker gezinspeeld is op het gebeurde Zaturdag jl. De ambtgenoot, wien het betrof, is op dit oogenblik afwezig. Het kan een wijs beleid zijn, eene discussie in de Kamer niet te doen doorgaan, wanneer zij onaangename gevolgen buiten de Kamer zou kunnen te weeg brengen. Daarom alleen zwijgt de Ministrr op dit oogenblik.

De beraadslagingen over het hoofdstuk van buitenlandsche zaken, zijn daarop voortgezet.

De heer *Zijlker* beklaagt zich even als bij vroegere beraadslagingen over den luister en de weelde die bij onze buitenlandsche gezantschappen worden waargenomen.

De heer *Sanders* zegt, dat zijn bezwaar tegen dit hoofdstuk gegrond is op de vermeerdering der uitgaven in vergelijking met het vorige jaar. Hij heeft vooral bezwaar tegen de voorgestelde verhooging der traktementen onzer gezanten in het buitenland. Het is z. i. niet billijk om, als de schatkist verhooging van traktementen toelaat, dan met de hoogste betrekkingen te beginnen.

Als de heer *Dommer van Poldersveldt* zien kon dat de verhooging noodig was dan zou hij die toestaan, want zijn doel is niet om te beknibbelen, maar hij is van die noodzakelijkheid niet overtuigd. Die gezanten zullen, naar spr. meent, wel beseffen, dat deze Kamer staat tegenover eene bevolking, waarvan een deel te zwaar gedrukt wordt en tegenover eene schuld, die wij niet gemaakt en waaraan we geen deel hebben. Buitendien, de Regering zegt, dat die verhooging der traktementen van de gezanten niet veel helpen zal dan zal het slechts een eerste stap zijn. Daartoe wil hij niet medewerken.

De heer *v. Heiden Reinestein* zal alleen dit zeggen, dat, z. i., het Ministerie het programma van April niet krachtig genoeg heeft gehandhaafd. Wat nu de begrooting voor Buitenlandsche Zaken aangaat, Spr. is tevreden over de buitenlandsche politiek der Regering. Hij wenscht alleen inlichting te bekomen over de zaak van *Gibson*. De door de Regering aangenomen houding jegens het buitenland keurt Spr. in het algemeen goed, alsmede ook de handhaving der neutraliteit. En als Spr. zijne sympathie voor eene der oorlogvoerende mogendheden moest doen kennen, dan zou dit zeker niet zijn voor die partij die zegt den zieken man te beschermen en die geen blijk van grootmoedigheid heeft gegeven bij het leggen van embargo op onze Nederl. schepen en bij de berenning van de citadel van Antwerpen. Wat nu de begrooting zelf aangaat, Spr. meent dat als er iets gedaan moet worden, men dan eerder het lot der geringe ambtenaren moest verbeteren.

De heer *Dirks* is steeds tegen verhooging van traktementen omdat dit eene vaste blijvende verhooging is, die het amortiseren aan schuld of afschaffing van belastingen belet. Spr. haalt het voorbeeld aan, dat zich in 1852 in Noord-Amerika hetzelfde verschijnsel tot verhooging der traktementen van de gezanten heeft voorgedaan, en dat het toen gebleken is, dat de klagt over weinig bezoldiging overdreven was.

De heer *van Goltstein* doet opmerken, dat men wel erkent, dat Nederland buitenslands moet worden vertegenwoordigd, en dat de gezanten zich in de hoogere kringen moeten bewegen, ten einde den gang van zaken beter te kunnen nagaan en invloed van buiten uit te oefenen, maar dat men betwijfelt, of de bezoldigingen, welke hun in staat moeten stellen de kosten daarvoor te dekken, niet te hoog zijn. Hij wijst op het moeijelijke om dit te kunnen beoordeelen, want dat men alsdan moet weten te beoordeelen hetgeen daartoe vereischt wordt in de verschillende hoofdsteden. Als Spr. intusschen nagaat, dat een geacht diplomaat, voormalig lid der Kamer, afgezien heeft van zijne betrekking, uit hoofde der bemoeijing, waarin die werd onderworpen; als hij bedenkt, dat eene onzer gewigtigste zendingen niet kan worden vervuld dan door iemand zonder huisgezin; als hij overweegt dat èn Amerika èn Belgie erkennen dat de kosten van de gezantschappen in Europa hoogst aanzienlijk zijn, dan moet hij tot de overtuiging komen, dat de bezoldigingen, zoo als die thans zijn voorgesteld, tot beneden het gepaste peil zijn gedaald, en dan is hij geneigd ten slotte met de Regering in te stemmen. Zoo immer moet thans de werkkring der buitenl. gezanten goed geregeld zijn, ten einde het beoogde doel te bereiken: handhaving en verzekering onzer staatkunde, d. i. volstrekte onzijdigheid te midden der oorlogvoerende Mogendheden. Geene onzijdigheid bij traktaten of met toenadering tot eene der oorlogvoerende Mogendheden; immers dit zou wezen zijne sympathie kenbaar maken voor eene der beide partijen. Die beide zaken zijn onvereenigbaar, en zoodanige onzijdigheid zou Nederland slechts zijne zelfstandigheid doen verliezen en in moeijelijkheden wikkelen. Spr. wenscht niet de banier opgeheven te hebben, waarvan de heer *Thorbecke* sprak, maar wenscht slechts dat Nederland zijne zelfstandigheid handhave. Spr. treedt in een onderzoek nopens de politieke gebeurtenissen, ten betooge dat die zelfstandigheid moet worden gehandhaafd, welke hij in het belang acht voor handel en scheepvaart, welke anders in vele moeijelijkheden zouden komen. Het is de taak der Regering, wanneer die zich voordoen, ze op eene gepaste wijze op te lossen. Aan den ijver der Regering is het te danken, dat de moeijelijkheden, welke zich opgedaan hebben, zijn opgelost geworden. Spr. wenscht die staatkunde zoo veel mogelijk gehandhaafd te zien. Als zoodanig moet hij ook de middelen goedkeuren, ter bevestiging daarvan. De geringe vermeerdering, op de begrooting uitgetrokken, zal hem daarvan niet terughouden en hij zal de verantwoordelijkheid niet op zich nemen dat, ten gevolge eener weigering, van de noodige middelen, het gewenschte doel der Regering niet verwezenlijkt zal worden.

De heer *v. Nispen* verklaart te behooren tot hen waarvan in de verslagen gezegd wordt dat zij de verhooging der buitenl. zendingen niet goedkeuren.

De heer *Hugenholtz* wijst op het vreemde van de houding der Kamer. In de afdeelingen heeft men veel oppositie geopenbaard tegen het hooge cijfer der begrooting. Thans bewaren de ministeriele leden deswege het stilzwijgen. Hij vreest voor de aanneming van het amendement en vraagt eindelijk, waarom men den waardigen *Fagel* thans beneden zijn opvolger te Parijs stelt.

De heer *v. Hoëvell* zegt in de finantiële omstandigheden van Nederland, zal de Minister een stelsel, 't welk nieuwe lasten op de schouders der ingezetenen legt, niet invoeren, ten zij hij overtuigd is, dat het onmogelijk is, dat de belangen des lands, zonder de verhooging, door de diplomaten behoorlijk kunnen behartigd worden. — Hij spreekt over het vertrouwen, dat de Minister van Buitenl. Zaken verdient. — In de *eerste* plaats over het gebeurde bij de discussies over het adres, omtrent de zaak van *Gibson*. — In de *tweede* plaats komt hij terug op eene zaak; welke ook hem na aan het hart gaat. Hij heeft er reeds bij de algemeene beraadslagingen over gesproken, omtrent de verklaringen en protestatien des Ministers, dat hij geen beschuldiger wilde zijn ter zake van het gedrag des heeren *v. Zuylen* in de kerkelijke kwestie, en het belang zoo voor de eer van dien heer, als van den Minister en het land vorderen de stukken openbaar te maken.

De *Minister van Buitenlandsche Zaken* heeft in eene uitgebreide rede besproken: 1°. de quaestie van vertrouwen, in deze discussien ten opzigte van zijn departement behandelt, 2°. het cijfer der begrooting voor Buitenl. Zaken; en 3°. beantwoord eenige bepaaldelijk gedane vragen. — Op de vraag van den heer *Hugenholtz*, of het gerucht waarheid behelsd, dat een dier zaken door kracht van geld zou zijn afgedaan, moet hij antwoorden, dat dit onjuist is. Er kunnen evenwel omstandigheden zijn, dat men, met behoud van zijne beginselen, door eene kleine geldelijke opoffering, tot den goeden afloop, van eene of andere zaak kan bijdragen, maar hij kan verzekeren, dat in het hier bedoelde geval, (de zaak van het schip de Jonge Albert) geen plaats heeft gehad. Hij antwoordt dienzelfden Spreker, dat de zaak omtrent het verblijf van *de Favorite* geheel is afgeloopen ten genoege zoowel van de fransche als van de Ned. Reg.

De zaak, welke nog niet is afgehandeld, is die van den kapitein *Gibson*. Op de vraag van den heer *Thorbecke*, of de Regering bezwaar ziet, om de stuk-

van, daartoe betrekkelijk, aan de Kamer over te leggen, antwoordt hij *ja*; er is bezwaar daarin, omdat deze zaak nog niet geheel is afgeloopen. Overigens is het onjuist, dat den kapitein *Gibson* door zijn gouvernement de rang van attaché zou zijn verleend. De minister neemt vervolgens op het gezegde van den heer *van Hoëvell*, die geen vertrouwen in den minister zeide te stellen, omdat, terwijl vroeger verklaard was, dat wij met Amerika in vriendschappelijke verhouding waren, kort daarop eene nota van den Amerikaanschen gezant is bekend geworden, die minstens zou getuigen van een onvriendschappelijken toon, welke nota die Spreker ook daarom als echt beschouwde. Wat nu de strekking der bedoelde nota van den Am. gezant van 9 Sept. jl. betreft, dat stuk is niet gesteld in onvriendschappelijken toon, maar in den korten toon, die aan de Am. diplomatie eigen is. Ook aan het woord *enforcement* heeft men bij het publiek eene zeer verkeerde uitlegging willen geven, maar geheel ten onregte. En bovendien, gesteld de uitdrukking ware niet geheel vriendschappelijk, is dat dan een bewijs, dat de beide Staten, N.-Amerika en Nederland, in geene goede verstandhouding zouden zijn. Is er dan tusschen beide die Staten niets anders te behandelen en bestaan er geene andere betrekkingen dan eene reclame omtrent een persoon.

De minister, overgaande tot de begrooting zelve, wil niet zeggen, dat hij de aanneming van het amendement als een votum van wantrouwen zal beschouwen. Wat hij doen zal, bij eene aanneming van dat amendement, is iets anders; hij is het met den heer *v. Hoëvell* eens, dat dit amend. de hartader der begrooting is. Alsnu gaat hij over tot de verdediging van het cijfer. Hij acht het van groot belang, dat de gezanten, bij de tegenwoordige omstandigheden, spoediger dan anders weten, wat voor ons land van belang kan zijn. De heer *Fagel*, die zich te Parijs had gevestigd, had met opofferingen van eigen vermogen dit kunnen doen, van den heer *Lightenveldt* kan men dit niet vergen. Alleen aan huishuur moest deze gezant fr. 15,000 betalen. Mindere ambtenaren kunnen leven, zoo als zij willen, een gezant moet leven, zooals in zijne kring te pas komt. In Parijs is het leven nog duurder dan in Londen.

Daarna is de zitting verdaagd tot den volgenden dag.

SPANJE.

MADRID 21 November.

Men verwachtte, dat de Cortes zich heden zouden constitueren; doch wegens het aftreden der Ministers heeft zulks geen plaats gehad.

In Spanje zijn 716 vrouwen kloosters, bevattende 519 nonnen, die jaarlijks 16 millioen realen kosten.

DENEMARKEN.

KOPPENHAGEN, Zondag 26 November.

Een koninklijk besluit is verschenen, waarbij tot minister voor Holstein is benoemd de geheim-staatsraad Dr. *Scheel*, voor Sleeswijk de heer *Warnstedt* en tot minister van oorlog den heer *v. Bulow*, die zich thans te Frankfort bevindt.

DUITSCHLAND.

WEENEN. Zondag 26 November.

Omer Pacha heeft van Konstantinopel bevel ontvangen, om de vijandelijkheden en krijgsverrigtingen tegen Bessarabie te staken en dadelijk 20,000 man naar Varna te zenden, om naar de Krim te worden ingescheept. — Eene dèpéche uit Sebastopol meldt, dat er tot den 16. Nov. geene enkele belangrijke gebeurtenis heeft plaats gegrepen.

De *Oest. Corr.* berigt, dat het additionele artikel tot het Oostenrijksch Pruissiesch verdrag van April j. den 26. te 2 ure te Weenen is geteekend door graaf *v. Buol Schauenstein* en graaf *Arnim*, Pruissiesch gezant bij het hof van Oostenrijk. De *Corr.* voegt er bij, dat men hoopt, dat in den Duitschen Bond een bijna eenparig besluit zal genomen worden.

BERLIJN, 26 November.

De *Pr. Corr.* heeft bekend gemaakt, dat het Petersburgerhof de 4 voorwaarden heeft aangenomen. Tegelijkertijd heeft het de verwachting uitgedrukt, dat de Westmagten thans ook tot den vrede zullen gezind zijn, en dat dus de wensch niet zal worden vervuld van hen, die eene verandering van het statenstelsel en Ruslands wil in Europa tot niet zouden verlangen terug te brengen.

Men antwoordt daarop heden, dat dit niet gewenscht wordt, maar dat het te hopen is, dat Rusland zoodanig in zijne overmagt worde beperkt, dat de vrede van Europa niet meer afhankelijk worde van het toeval, dat Rusland geïsoleerd staat. De vrede van Tilsit en het koningen parket te Erfurt mag men niet vergeten en evenmin, dat Rusland niet eerder overmagtig mag wezen, dan Frankrijk in den aanvang der eeuw. Rusland zou misschien niet altijd zulk eene afwijzing vinden als het thans bij Engeland vond, en de Czaar dient anders over Duitschland te spreken, dan hij het in 1850 te Warschau deed, en anders over onderscheidene Europesche magten, dan hij het tegenover den Engelschen gezant *Seijmour* in 1853 durfde onderstaan.

BERLIJN, Maandag 27 November.

Eene telegrafiesche depêche uit Petersburg van gister avond 26. dezer meldt het volgende:

Vorst *Menschikoff* meldt van den 18. des avonds:

„De verschrikkelijke storm, die op den 14. in de Zwarte zee woedde, heeft de vijandelijke vloten veel meer benadeeld dan aanvankelijk was verondersteld. Een aantal transportoorlogschepen werd op de kust geworpen, vele daarvan zijn geheel vernield. Het verlies der geallieerde vloten bedraagt ongeveer 25 bodems. Bovendien zag men in volle zee verscheidene Fransche en Engelsche linieschepen, die aanmerkelijke schade hadden bekomen.

„Voor Sebastopol zijn de belegeringswerken gestaakt. Het vuur verminderde van lieverlede en had den 18. bijna geheel opgehouden."

BERLIJN, Maandag 27 November.

De *Kön. Seehandlung* heeft heden een plan tot eene staats-premie-geldleening van 15 millioen publiek gemaakt. De obligatien worden *a pari* uitgegeven. De eerste ondernemer bekomt vermoedelijk eene provisie van eenige percenten. De betalingen zullen den 2. Jan., 1. Feb., 7. Maart, 2. April en 1. Mei geschieden.

FRANKFORT, 23 November.

De Wurtemb. *Staats-Courant* berigt, dat het antwoord van Rusland op de laatste Pruiss. nota te Berlijn is aangekomen, gedagteekend 25 October. Na op nieuw zijne vredelievendheid en zijne goede gezindheid jegens Duitschland te hebben betuigd, verklaart Rusland aan den drang van Pruissen te willen toegeven, Duitschland voor elke scheuring te willen bewaren, en daarom de 4 voorwaarden te willen aannemen. Rusland licht die 4 punten op belangrijke wijze toe. Het wil het uitsluitend beschermregt over de Vorstendommen prijs geven, mits dat voortaan door de 5 groote mogendheden gemeenschappelijk geschiede. Hetzelfde wordt omtrent de bescherming der Grieken in Turkije gezegd. Rusland zegt nog, nimmer den handel op den Donau te hebben willen belemmeren. De herziening der verdragen acht het door de omstandigheden gebiedend voorgeschreven, en wenschelijk voor de beide partijen.

Graaf *Buol* moet op deze mededeeling verklaard hebben, dat Oostenrijk niet in dadelijke onderhandeling kon treden, omdat de 4 voorwaarden niet van Weenen, maar van 4 mogendheden afkomstig waren.

ENGELAND.

LONDEN 26 November.

De kiezers van Marylebone hebben sir *G. H. Seymour* als kandidaat voor het parlement gesteld, ter vervulling van de plaats, opengevallen door het overlijden van Lord *Dudley Stuart.*

— De Eng. bladen brengen de tijding, dat admiraal *Price*, na alle beschikkingen te hebben genomen met den Franschen admiraal, tot regeling van den aanval tegen *Petropowlasky*, zich op den dag van den aanval in zijne hut een kogel door het hoofd heeft gejaagd.

Uit de Krim wordt nog gemeld, dat op den morgen van den slag bij Inkermann, niemand een aanval verwachtte, om het slechte weder. Intusschen trok de vijand reeds over de hoogten en tastte ons aan, daar waar onze positie geheel zonder eenige verdedigingswerken was. Sir *de Lacy Evans* had sinds verscheidene dagen gewezen op deze nalatigheid, maar er werd niet in verholpen. Thans zijn wij juist op dat punt aangevallen, en wij hebben gezegeviered, we hebben een 4 dubbel sterken vijand teruggeworpen, die krachtig was door de tegenwoordigheid van de zonen van hem, dien hij als Gods afgezant op aarde beschouwt; wij hebben dien vijand vernederd, maar we zijn geen schrede tot ons doel genaderd, en hebben een zwaar verlies geleden, daar waar we geen man te verliezen hadden!

In den slag is er met eene heftigheid gestreden, die misschien ongekend is in de geschiedenis. De Engelschen meenden, dat niet een hunne aanvallen met de bajonnet zou kunnen weerstaan, en dat te Merida alleen een waardig vijand met hen de bajonnet had gekruisd, maar te Inkermann hebben de Engelschen niet alleen te vergeefs charges met de bajonnet gemaakt, maar hebben herhaaldelijk het met eene ongelooflijke woede stormloopen der Russen moeten weerstaan. De Russen mikten daarbij op de hoofdofficieren. Toen een bom midden in de staf viel en een been van gen. *Strangways* medesleurde, verwrikte de grijze krijgsman niet, maar verzocht zacht: „Zal er iemand zoo goed zijn mij van het paard te ligten?" Hij werd weggedragen en stierf een paar uur later. — Gen. *Cathcart* antwoordde zijne soldaten, toen deze zich beklaagden geene patronen meer te hebben: „Hebt ge dan uwe bajonnetten niet?" Op 't zelfde oogenblik ging er een hevig vuur van den vijand af; de generaal viel met vele zijner soldaten. Later vond men hem terug, door een kogel in 't hoofd getroffen, en met drie bajonnetsteken doorstooten. — Vele Engelsche gekwetsten zijn door de Russen afgemaakt. Lord *Raglan* moet zich over deze wreedheid bij vorst *Menschikoff* hebben beklaagd.

Zonder den heldhaftigen moed der beide legers was de expeditie dien dag verloren geraakt. Thans stuurt men versterking, alsof men den spot met het leger drijft. Het 95e reg., dat van 1000 tot 200 man is ineengesmolten, ontving 80 man met een officier. De soldaten worden begraven; de paarden kan men het niet meer doen. Men gebruikt thans de Turken in de loopgraven, maar ze zijn bij uitstek lui. Daar de Franschen bij vergissing op de Engelschen hebben geschoten, die den 5. hunne jassen hadden aangehouden, is er bevel gekomen, dat er niet anders dan in den rok mag gestreden worden. Den 7. is in een grooten krijgsraad besloten, dat men in de Krim zou overwinteren.

In den beginne kon men te Balaklava niets bekomen. De enkele scheepskapitein, die eenige levensbehoeften medebragt, hield alles op den hoogsten prijs en met moeite kon men voor goud iets van hem bekomen. De rijkste edellieden kwamen zonder iets terug, als ze geruimen tijd op een hoop hadden gestaan, om iets te kunnen koopen; de officieren hadden het aanzien als een hoop bedeelden, die zich verdringen om eene portie soep bij eene uitdeeling te bekomen. Later kwamen er eenige Maltezer kooplieden en ook een uit Pera waagde met levensmiddelen te verschijnen. Nadat deze zeer goede zaken had gemaakt, is de aanvoer zeer groot. De groote straat van Balaklava is een groote bazar geworden, waaralles te bekomen is. Te 5 ure moeten er echter alle lichten uit zijn gedaan, en te 8 ure moet alles in rust wezen. Men hoort dan niets meer, dan het eentoonig geloop der schildwachten, die den gauschen dag door op den hoek van elke straat zijn geposteerd.

De Kanadasche regering heeft *f* 240,000 gestemd voor het fonds der weduwen en weezen der bij de Alma gesneuvelden; deze som zal door Engeland en Frankrijk gedeeld worden. Kanada is voor $^1/_3$ bewoond door Franschen van oorsprong.

— 27 *Nov.* Gec. $91^7/_8$; Sp. 3 pCt. $37^1/_2$; 1 pCt. $18^1/_8$; Sard. 5 pDt. $85^3/_4$; Turk. 7.

LIVERPOOL, Maandag 27 November.

De stoomboot Arabia, den 15. November van New-York vertrokken, is alhier aangekomen.

De weigering van keizer *Napoleon* om aan den heer *Soulé*, vertegenwoordiger der Noord-Amerikaansche Unie bij het Spaansche hof, den doortogt door Frankrijk te vergunnen, heeft te Washington een diepen indruk te weeg gebragt.

De New-Era, een schip met landverhuizers van Bremen naar New-York, is vergaan. Van de 400 passagiers werden niet meer dan 155 gered. *Amst. C.*

FRANKRIJK.

PARIJS 26 November.

De Keizer heeft een brief aan den opperbevelhebber van het leger in de Krim gezonden, die door den *Moniteur* wordt medegedeeld. De Keizer zegt daarin, dat het verslag van den slag bij Inkerman hem zeer getroffen heeft. Hij verzoekt het leger, zijne innige erkentelijkheid te betuigen voor den moed en de volharding, die het in zijn moeijelijk werk betoont. Z. M. erkent, dat hij verwacht had, dat na de nederlaag bij de Alma de Russen en Sebastopol niet den tegenstand zouden bieden, als zij doen; maar hij verheugt zich, dat de generaal bij de versterkingen, die de Russen ontvingen, zijne troepen heeft weten te bedwingen, om niet te veel te wagen. Zoowel de Fransche als de Engelsche regering wijden hare volle aandacht aan den toestand van het leger. Versterkingen worden in groot aantal gezonden, in Bessarabië zal eene krachtige afwending plaats hebben en de Keizer zegt dat van alle zijden hoe langer zoo meer de openbare meening in den vreemde zich voor de zaak verklaart, die het leger verdedigt, dat voor de onafhankelijkheid van Europa strijdt.

— De Oostzeevloot, die te Cherburg en Brest zou overwinteren, heeft bevel ontvangen naar Toulon te vertrekken, om voor een deel troepen in te nemen voor het Oosten en voor een ander deel met hulp schroefstoomvermogen te worden voorzien.

PARIJS, Maandag 26 November.

De *Moniteur* berigt dat de Senaat en het Wetgevend Ligchaam op den 12 Dec. zijn bijeengeroepen.

Dat dagblad deelt berigten mede uit Alexandrie van den 12 Nov. Eene tweede verzending van Egyptische troepen was naar Konstantinopel afgegaan. Men wachtte op transportschepen, om de overige troepen te verzenden, die de onderkoning aan de Porte beloofd heeft.

In den storm van den 14 Nov. zijn onderanderen de Fransche schepen Henri IV, van 100 kanonnen, en de Pluton gestrand. De manschappen zijn gered. Die storm had zich niet tot in de Middellandsche zee uitgestrekt, zoodat de vele transportschepen hunne reis zullen hebben kunnen voortzetten.

MARSEILLE, Zondag 26 November.

De stoomboot de Egyptus is in onze haven aangekomen met de korrespondentien van Konstantinopel tot den 15. Nov. Zij had een storm beloopen en zware averij bekomen. Zij had geene brieven uit de

Krim, om reden in de Zwarte zee den 13. Nov. een storm had gewoed, welke den koerier belet had uit het leger naar Konstantinopel te komen voor het vertrek van de Egyptus. In de Zwarte zee waren vele koopvaarders en andere schepen vergaan.

Onder de medegebragte berigten is de bevestiging van de verbanning van *Mahmoud-Pacha*, oud minister van marine; van het sneuvelen van den Russieschen generaal *Kontonkoff* in den veldslag van Inkermann en van de verdrijving der Kozakken uit de Dobrudscha door de Turken.

Volgens vroegere berigten, gingen de Russen voort de huizen in Sebastopol tot versterkingen aan te leggen, waarin zij zich willen verdedigen, terwijl zij bruggen hadden geslagen tusschen de Zuid- en Noordgedeelten der stad, om, bij een aftogt, voor het leger een overgang te hebben.

Een gedeelte van de Russische versterkingen, die aan den veldslag van Inkermann deel hebben genomen, was in 9 dagen van Odessa naar de Krim op wagens vervoerd.

Het *Journal de Konstantinopel* berigt dat, behalve de versterkingen die Engeland en Frankrijk naar de Krim zenden, en op 40,000 man worden berekend, er ook 10,000 Turken naar de Krim zullen gezonden worden.

Het schip Golden-Fleece heeft te Malta het 9e reg. artillerie ingenomen om over te brengen. Door de Dardanellen zijn reeds 22 transportschepen gepasseerd.

Het leger in Azie is steeds werkeloos. De ziekten hebben groote verwoestingen onder de manschappen te weeg gebragt. In de maand October was de sterfte 100 man per dag. Men maakte toebereidselen om winterkwartieren te betrekken.

De Sultan had prins *Napoleon* tijdens zijn verblijf te Konstantinopel een bezoek gegeven, en hem zijne erkentelijkheid betuigd voor de groote diensten door de bondgenooten hem bewezen. Hij had zijne belofte herhaald, om verbeteringen in het Turksche rijk in te voeren.

De Candia, van Liverpool komende, en 12 groote stoomschepen zijn gisteren te Marseille aangekomen. Al deze schepen nemen troepen in om ze naar het Oosten te brengen.

ADVERTENTIEN

*** Heden overleed, tot mijne diepe droefheid, mijn hartelijk geliefden Echtgenoot JAN VAN DER PANT, Med. Doct. alhier, in den ouderdom van 39 jaar, na eene gelukkige echtvereeniging van $6\frac{1}{2}$ jaar. Allen, die den braven overledene gekend hebben, zullen met mij beseffen wat ik met mijne twee jonge kinderen in hem verlies.

Wed. G. J. J. VAN DER PANT,
OVERHOFF.

Door buitenlandsche betrekkingen, wordt deze nu eerst geplaatst.
Loenen a/d Vecht, 10 Nov. 1854.

*** Op den 24. November 1854 overleed te Nijmegen de WelEdele Heer EVERARDUS COENRADUS VAN VOORTHUYSEN, in den ouderdom van 47 jaren.

*** Op den 24. November 1854 overleed, op den Huize *Vecht-Vliet*, nabij Breukelen, betreurd door hare kinderen en behuwdkinderen, Vrouwe ALBERTINE HENRIETTE GILDEMEESTER, Weduwe van den WelEd. Gestr. Heer JAN COENRAAD DUURING, in den ouderdom van ruim 65 jaren.

Eenige kennisgeving.

Utrechtsche Schouwburg.

Met toestemming van het Hoofd van het Plaatselijk Bestuur

Zullen de Noord-H. Tooneelisten onder directie van den Heer **J. EDUARD DE VRIES**, de eer hebben te geven op

DONDERDAG 30 NOVEMBER 1854.

(*No. 2 VAN HET ABONNEMENT.*)

VREUGD BAART ANGST,

(LA JOIE FAIT PEUR.)

TOONEELSPEL, naar het Fransch, van EMILIE DE GIRARDIN, door Mr. J. H. B.

GEVOLGD DOOR:

DE JONGE DAMES VAN ST. CYR,

BLIJSPEL in Vier Bedrijven, naar het Fransch van ALEXANDER DUMAS, door den Heer H. TIGGELAAR. (*Nooit vertoond.*)

Aanvang half 7 ure precies.

Prijzen der Plaatsen: Eerste Rang *f* 1,99; Tweede Rang *f* 1,40; Parquet *f*1,25; 1e Amphitheater *f* 1,10, Parterre *f* 1,00; 2e Amphitheater *f* 0,65; Gaanderij *f* 0,40

Heeren Militairen in uniform in alle rangen half geld.

De Plaatsen kunnen besproken worden bij den Heer DOESBURG, en aan den Schouwburg van 10—3 ure.

*** **Drie Gemeubeleerde Kamers** worden gevraagd tegen 1 Maart, op eenen fatsoenlijken stand, bij een Prot. gezin en liefst op eene verdieping, ten dienste voor eenen Heer. Verzoeke opgave van stand en prijs onder lett. M. bij J. MADO, Boek- en Papierhandelaar.

ST. NICOLAAS.

*** Ontvangen eene partij pas uitgekomen fraaije *Fransche*, *Engelsche*, *Weener* en *Zwitsersche artikelen*; waaronder bijzonder uitmunten: GEZELSCHAP- en KINDERSPELLEN, SURPRISES, benevens eene keur van allerlei KINDER SPEELGOED.

Utrecht, $18^{24}/_{11}54$. L. HANAU,

*** P. VAN DER PLUYM, Oudkerkhof, berigt zijne geëerde begunstigers, dat hij wederom ruim voorzien is van:

De buitengewoon gunstig bekende PUNCH à LA WELLINGTON, thans à *f* 1,60 de flesch;

Echte Fransche JUJUBES à *f* 1,50 de 5 onc, en Fijne CHOCOLADE uit de fabrijk van *P. A. de Bont*, te Breda, à *f*—,55 en hooger.

*** De ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij ruim voorzien is van alle soorten van KINDER SPEELGOEDEREN, alsmede van vele andere voorwerpen, geschikt tot *ST. NICOLAASGESCHENKEN.* P. J. HUINCK.

Lijnmarkt, E. No. 37.

HET UTRECHTSCH ONTBIJT.

Catharijnepoort.

*** De ondergeteekende heeft de eer aan zijne geëerde begunstigers te verwittigen, dat van heden den 28. November af aan, zijne tafels voor het **St. Nicolaasfeest** geopend en ruimschoots voorzien zullen zijn van fijne Fransche SURPRISES, DRAGÉE's, BANKETLETTERS, ST. NICOLAAS, BORSTPLATEN, Suiker- en Chocolade voorwerpen, enz. enz. Door eene prompte en civiele bediening, vleidt hij zich met veler bezoek te worden vereerd. F. DEENEN.

NB. Men verlangt een LEERLING, tot opleiding in het vak.

*** Heden ontvangen, per lading, fijn echt Beyersch WINTERBIER, per flesch à 30, idem halve 16 cents, alsmede fijne Engelsche, ook Schotsche Päel ALE; alle soorten van WIJNEN, PUNSCH en LIKEUREN, te veel om te melden. — Prijscouranten zijn bij hem gratis voorhanden. Alles is zoo min mogelijk gesteld. Bestellingen franco aan huis en aan de buitenveeren naar gewoonte bezorgd. Alles zal door mij en mijne zoons ten stipste worden nagegaan. UEd. onderdanige dienaar.

A. JUSTEMA. Bierhuis. Neude.

*** **Op nieuw ontvangen,** eene mooije partij DAMES- en KINDERMANTELS, tot zeer lage prijzen, waaronder kleinigheden voor St. Nicolaas.

M. C. PAS.
Schoutensteeg bij de Ganzenmarkt.

*** Bij den Gekwalificeerden Kollecteur P. H. HAANEBRINK, te Utrecht, waar in de 224ste Staats Loterij, onder meerdere kapitale prijzen, op No. 4120 getrokken is de Premie en Prijs van *f* 35000, zijn voor de 225ste genoemde Loterij weder Heele en gedeelten van LOTEN verkrijgbaar.

De trekking der *Eerste* klasse begint 11 Dec. 1854.

ZEEKREEFTEN EN OESTERBERIGT.

*** A. VAN BROEKHUIJZEN, in de Lijnmarkt te Utrecht, heeft heden aangekregen eene lading FRISCH GEVANGEN en GESPEENDE BLANKE *Zeeuwsche* en *Texelsche* OESTERS, en eene partij levende ZEEKREEFTEN.

Verder te bekomen opregte Bergsche ANCHOVISCH, Bootmans WINTERHARING, fijne en dito gemarineerde HARING, opregte ENGELSCHE BOKKING, MALAGASCHE CITROENEN, MOEN en CITROEN SAP, alle soorten van NERALE WATEREN, echt BITTERWATER fijne ENGELSCHE BIEREN.

*** Eene Protestantsche Jufvrouw, van 50 jaren, gezond gestel en opgeruimd humeur, eerst bijna 20. en thans ruim 9 jaren in ééne trekking werkzaam is geweest, doch beide door geval verloren heeft, wenscht zich in of om Utr geplaatst te zien, tot gezelschap en hulp eener jaarde Dame. Zij verlangt geen salaris, maar minzame behandeling. Brieven franco, onder B. S. aan het bureau dezer Courant.

*** Bij L. E. BOSCH EN ZOON, te Utrecht is uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

ERATO

MINIATUUR-ALMANAK

VOOR NEÊRLANDS SCHOONEN.
voor 1855.

Achttiende Jaargang.

Prijs *f* 1,75.

Dit werkje is versierd met 4 fraaije plaatjes 1 tijtel staalgravure, gebonden in keurigen ba verguld op snede, en bevattende Gedichten van onzer voornaamste dichters.

*** De Boekhandelaars J. G. VAN TERVE EN ZOON, O. Gracht over de Bezembrug, heb uitgegeven en debiteeren met toenemend succes:

DE KINDERGEDICHTJES

van Mr. H. VAN ALPHEN.

Met gekleurde plaatjes, in prachtband.
f 2,40.

Het zelfde Werkje, geïllustreerd met houtsnee figuren, en omslag in kleurdruk.
f 1,25.

Tevens berigten zij, dat bij hen voorhanden al de verschenen HOLLANDSCHE ALMANAKK en JAARBOEKJES voor 1855, KEEPSA FRANSCHE ALMANAKKEN eu PRACHTW KEN in keurige banden, eene ruime sort KINDERBOEKJES, WERKEN VAN SMAAK,

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Ne Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenb*

Nov.	Uren.	Wind-rigting.	kr.	Barom. bij 0°	Ther. F	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	Aanmerkin
26	2	ono.	1	759,27	32,5	— 8.3	1,00	0.1	Betrokken
	10	no.	0	61,39	32,0		0,98	0	Idem.
27	8	nw.	0	61,86	28.4		98	0	Idem; mis
	2	zw.	0	61,02	28,2	—12.2	1,00	0	Idem Ide
	10	zw.	1	59,71	28,4		1,00	0	Idem Ide
28	8	zw.	2	53,63	32,7		0,89	0	Idem.

AMSTERDAM 27 November 1854.

NEDERLAND.				
Werkel. Schuld. . . .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$58\frac{15}{16}$	59
dito dito	3	„	$69\frac{7}{8}$	$69\frac{15}{16}$
dito dito	4	„	$88\frac{3}{8}$	$88\frac{1}{2}$
Amortisatie-Sijndicaat	$3\frac{1}{2}$	„	$86\frac{1}{4}$	
Leen. Holl. Spoorweg . . .			100	
FRANKRIJK.				
Certificaten	3	„	65	
RUSLAND.				
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	„	$99\frac{1}{2}$	$99\frac{3}{8}$
Obligat. 1828 en 1829	5	„	99	
Certificat. 1831 & 1833	5	„	$82\frac{1}{4}$	$82\frac{1}{2}$
Certificat. bij *Stieglitz*	4	„	$73\frac{3}{8}$	
dito Adm. te Lond.	$4\frac{1}{2}$	„	$83\frac{3}{8}$	$83\frac{1}{2}$
Certific. van Assign. .	6	„	$56\frac{1}{2}$	
POLEN.				
Aand. 1835, fl. 500		*f*	138	
Obligatien	4	pCt.	65	
SPANJE.				
Obligatien	1	„	$17\frac{15}{16}$	18
dito	3	„	$37\frac{5}{8}$	$37\frac{3}{4}$
Binnenl. Schuld. . . .	3	„	$32\frac{7}{8}$	33
Bewijzen Coupons. . . .			$5\frac{3}{8}$	$5\frac{7}{16}$
OOSTENRIJK.				
Oblig. Metaliek	5	pCt.	63	64
dito dito N.	5	„	$73\frac{1}{4}$	$74\frac{1}{2}$
dito dito La B.	5	„	$73\frac{1}{4}$	$74\frac{1}{2}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$	„	$30\frac{15}{16}$	$31\frac{1}{8}$
BELGIE.				
Certific. bij *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$	„	48	
BRAZILIE.				
Geld. 1824, £ 100 . .	5	pCt.	$95\frac{7}{8}$	
PORTUGAL.				
Obligatiën.	3	pCt.	$36\frac{1}{4}$	$36\frac{7}{16}$
AMERIKA.				
Peru, Geldleening 1854	$4\frac{1}{2}$	pCt.	$64\frac{7}{8}$	65
Grenada, Oblig. . . .	$2\frac{1}{2}$	„	$14\frac{1}{2}$	
Mexico, Obl. 1851 £ 100	3	„	24	$20\frac{1}{4}$

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.